

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตสังคมที่พบร่วมกับอาการเศร้าในหญิงวัยหมดประจำเดือน และความชุกของอาการเศร้าในหญิงวัยหมดประจำเดือน ดังนั้นจึงทำการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Study) โดยทำการศึกษา ณ. จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional Study)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ เป็นผู้มารับบริการที่คลินิกวัยหมดประจำเดือนที่ ภาควิชาสูติศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ตั้งแต่ เดือนมิถุนายน พ. ศ. 2539 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2539

เกณฑ์การคัดเลือกประชากรเข้าทำการศึกษา (Inclusion Criteria)

1. ผู้มารับบริการรายใหม่ และสมัครใจในการให้ข้อมูล
2. ผู้ที่เข้าสู่ภาวะหมดประจำเดือนตามธรรมชาติ
3. อายุ 40-59 ปี

เกณฑ์การคัดเลือกประชากรออกจากการศึกษา (Exclusion Criteria)

1. ผู้ที่เคยได้รับการบำบัดด้วยฮอร์โมนบำบัดมาก่อน
2. ผู้ที่เคยมีประวัติโรคจิต และความผิดปกติทางอารมณ์รุนแรง

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ เป็นการประเมินอารมณ์เศร้าโดยใช้แบบวัดอารมณ์เศร้ามาตรฐานซึ่งในประเทศไทยยังไม่เคยมีการศึกษาอารมณ์เศร้าในสตรีวัยหมดประจำเดือน ที่ใช้แบบวัดอารมณ์เศร้ามาตรฐานมาก่อน ส่วนในต่างประเทศมีการศึกษาความชุกของอารมณ์เศร้า Alistair G. Hay และคณะ⁽¹⁷⁾ ที่ใช้แบบวัดอารมณ์เศร้า MADRS (The Montgomery - Asberg Depression Rating Scale) ศึกษาในคลินิกวัยหมดประจำเดือน พบอัตราการเกิดอารมณ์เศร้า ร้อยละ 45 ซึ่งเป็นผู้วิจัยใช้อัตราความชุกของการศึกษาของ Alistair G. Hay ในการคำนวณขนาดตัวอย่าง

โดยใช้สูตร

$$N = \frac{Z^2 PQ}{D^2}$$

N = จำนวนขนาดตัวอย่าง

Z = ค่า Z จากตาราง Z = 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96

P = สัดส่วนความชุกของโรค = ร้อยละ 45

Q = 1 - P

D = ความคลาดเคลื่อนทางคลินิกที่จะพบโรค = 0.1

แทนค่าในสูตร Z = 1.96 , P = 0.45 , Q = 0.55 , D = 0.1

$$N = \frac{(1.96)^2 \cdot 0.45 \cdot 0.55}{(0.1)^2}$$

$$= 0.9507$$

$$0.01$$

$$= 94 \text{ ราย}$$

ผู้วิจัยตัดสินใจเพิ่มขนาดตัวอย่างอีกร้อยละ 20 เพื่อชดเชยกลุ่มตัวอย่างที่อาจจะไม่มาตรวจระดับฮอร์โมนตามที่แพทย์นัด เพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหลือใกล้เคียงกับขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ เป็นขนาดตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 113 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 แบบสำรวจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
- ส่วนที่ 2 แบบวัดอาการในวัยหมดประจำเดือน
- ส่วนที่ 3 แบบวัดทัศนคติต่อภาวะการหมดประจำเดือน
- ส่วนที่ 4 แบบวัดเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา
- ส่วนที่ 5 แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม
- ส่วนที่ 6 แบบวัดอารมณ์เศร้า

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลส่วนตัว ประกอบด้วย ระดับฮอร์โมน อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส ประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคอารมณ์เศร้าในครอบครัว สถานะของประจำเดือน

ส่วนที่ 2 แบบสำรวจอาการ ในวัยหมดประจำเดือน เป็นแบบวัดความรุนแรงของอาการหมดประจำเดือน เป็นแบบวัดที่ใช้กันในคลินิกวัยหมดประจำเดือน ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 30 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบความตรง ตามเนื้อหา (content validity) จาก สูตินรีแพทย์ มีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อดังนี้

ถ้าไม่มีอาการเลยในหัวข้อนั้น	ให้ 0 คะแนน
ถ้ามีอาการเล็กน้อย	ให้ 1 คะแนน
ถ้ามีอาการปานกลาง	ให้ 2 คะแนน
ถ้ามีอาการมาก	ให้ 3 คะแนน

นำเสนอเฉพาะ 10 อันดับอาการแรกที่พบได้บ่อย และมีความรุนแรงมากที่สุด และแบ่งระดับความรุนแรงของอาการออกเป็น มาก ปานกลาง น้อย โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติต่อภาวะหมดประจำเดือนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสัมภาษณ์นี้ใช้วัดความคิดเห็นที่มีต่อภาวะหมดประจำเดือน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวกและลบสลับกันไป มีข้อคำถามที่แสดงทัศนคติทางบวกจำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย ข้อ 4, 7, 8, และข้อคำถามที่แสดงทัศนคติทางลบจำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย ข้อ 1, 2, 3, 5, 6, 9, 10 มีลักษณะการให้คะแนนเป็นมาตราลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	ทัศนคติทางบวก (คะแนน)	ทัศนคติทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

ทัศนคติต่อภาวะหมดประจำเดือนมีค่าคะแนนระหว่าง 10-50 คะแนน แบ่งระดับโดยใช้คะแนนเฉลี่ยเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มคะแนนต่ำ ปานกลาง และกลุ่มคะแนนสูง โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

ส่วนที่ 4 แบบวัดเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต (Life Stress Event) เป็นแบบเหตุการณ์ในชีวิตภายในหนึ่งปีที่ผ่านมา ที่ผู้วิจัยนำมาจาก แบบวัดเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตของ สมจิตร นครพานิช⁽⁶⁷⁾ ซึ่งสร้างโดยอาศัยแนวทางของโฮล์ม และ เรซ (Holmes and Rahe) และนำมาปรับให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมไทย ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 43 ข้อ แบ่งเหตุการณ์ในชีวิตออกเป็น 5 ด้าน คือด้านสุขภาพ 7 ข้อ ด้านครอบครัว 12 ข้อ ด้านเศรษฐกิจ 6 ข้อ ด้านการงาน 10 ข้อและสังคม 8 ข้อ การกำหนดคะแนนเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตแต่ละข้อนั้น โดยนำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้

ผู้ทรงคุณวุฒิ 20 ท่าน ประกอบด้วยสูตินรีแพทย์ จิตแพทย์ กำหนดคะแนนเหตุการณ์ในชีวิตแต่ละข้อด้วยวิธีการของเชอร์สโตรน คือกำหนดคะแนนของเหตุการณ์ในชีวิตเป็น 1 ถึง 11 คะแนน เหตุการณ์ที่มีความรุนแรงน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน เหตุการณ์ที่มีความรุนแรงมากขึ้นให้คะแนน 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 หรือ 11 ตามลำดับความรุนแรงของเหตุการณ์นั้นๆ นำคะแนนของข้อความที่ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 20 ท่าน ให้มาหาค่ามัธยฐาน ค่ามัธยฐานจะเป็นคะแนนความรุนแรงของเหตุการณ์ในชีวิตข้อนั้นๆ และได้หาความเที่ยงโดยนำแบบสัมภาษณ์ชุดเดิมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเดิมให้คะแนนอีกครั้งหนึ่ง แล้วหาค่ามัธยฐานใหม่ นำค่ามัธยฐานแต่ละข้อในแต่ละระยะเวลาทั้งสองครั้งมาหาค่าความเชื่อถือได้ของคะแนน เหตุการณ์ความเครียดในชีวิตเป็น .97 สมจิตร์ นกรพานิช ได้นำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขความตรงตามเนื้อหาและกำหนดคะแนนเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่แผนกสูติกรรม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) ได้ค่าคะแนนความเชื่อถือได้ของแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับ เท่ากับ .99 (คะแนนตามความรุนแรงของเหตุการณ์รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) ผู้วิจัยนำค่าคะแนนระดับความเครียดมาจัดกลุ่มเป็น สูง ปานกลาง ต่ำ โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

ส่วนที่ 5 แบบวัด การสนับสนุนทางสังคม แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม Personal Resource Questionnaire (PRQ 85) ซึ่งสร้างโดย แบรินค์และไวเบิร์ต (Brant and Weinert) โดยอาศัยแนวคิดของไวส์ (Weiss) ผู้สร้างได้หาความตรงโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านสังคมศาสตร์ตรวจสอบ และหาความเชื่อมั่นโดยวิธี Test-retest ในกลุ่มอายุ 30-37 ปี จำนวน 100 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น = .93 นางชมนาด วรรณพรศิริ⁽⁶⁸⁾ นำมาแปลเป็นไทย โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาและภาษาที่เข้าใจให้เหมาะสมกับคนไทย และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จำนวน 20 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.87 โดยวิธี alpha Cronbach Coefficient แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม เป็นแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม 5 ด้าน คือ ด้านความใกล้ชิดสนิทสนม ด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ด้านได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนา ด้านความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และด้านมีผู้ให้ความช่วยเหลือแนะนำ ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวก 20 ข้อ และทางลบ 5 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	ข้อคำถามทางด้านบวก (คะแนน)	ข้อคำถามด้านลบ (คะแนน)
เห็นด้วยมากที่สุด	7	1
เห็นด้วย	6	2
ค่อนข้างจะเห็นด้วย	5	3
ไม่แน่ใจ	4	4
ค่อนข้างจะไม่เห็นด้วย	3	5
ไม่เห็นด้วย	2	6
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	1	7

การสนับสนุนทางสังคมมีค่าคะแนนระหว่าง 25- 175 คะแนน แบ่งระดับโดยใช้ สถิติ ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งแบ่งออกเป็นระดับต่ำ ปานกลาง ระดับสูง

ส่วนที่ 6 แบบวัดอารมณ์เศร้า แบบทดสอบเพื่อวัดอารมณ์เศร้า ใช้แบบทดสอบ อารมณ์เศร้าของสมาคมจิตแพทย์อเมริกา (National Institute of Mental Health) ชื่อว่า Center for Epidemiologic studies Depressive Symptomatology Scale (CES-D) มีจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ มีข้อคำถามทางบวกจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ข้อ 4, 8, 10, 16 และข้อคำถามทางลบจำนวน 16 ข้อ ที่เหลือ โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม

1. กลุ่มความนึกคิด (Cognitive beliefs) มี 7 ข้อ ได้แก่ หงุดหงิด ความดี สมบัติ ความหวัง ผู้คนไม่เป็นมิตร และไม่มีใครชอบ
2. กลุ่มอารมณ์ความรู้สึก (Affective feeling) มี 7 ข้อ ได้แก่ หม่นหมอง หดหู่ หวาดกลัว อ่างว้าง สนุกสนาน ไม่มีความสุข
3. กลุ่มพฤติกรรม (Behavioral manifestation) มี 2 ข้อ ได้แก่ พุคคุยน้อย ร้องไห้
4. กลุ่มอาการทางกาย (Somatic disturbance) ได้แก่ เบื่ออาหาร ผื่นใจ นอนไม่หลับ อ่อนเปลี้ยเพลียแรง

มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ไม่เคย	มีค่าคะแนนเท่ากับ 0
นาน ๆ ครั้ง	มีค่าคะแนนเท่ากับ 1
ค่อนข้างบ่อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ 2
บ่อยครั้ง	มีค่าคะแนนเท่ากับ 3

คำถามทางบวก จะให้คะแนนกลับกันเป็นตรงกันข้าม คะแนนรวมจะอยู่ระหว่าง 0-60 คะแนน โดยใช้ cut-off score ที่ระดับ 16 คะแนน หรือสูงกว่าขึ้นไป เป็นคะแนนตัดสินว่าบุคคลนั้นมีภาวะซึมเศร้า แบบทดสอบนี้มีค่า Sensitivity เท่ากับร้อยละ 64 ค่า Reliability จากการศึกษา Internal consistency ในประชากรทั่วไปเท่ากับ .85 ในกลุ่มผู้ป่วยโรคซึมเศร้าเท่ากับ .90 แบบภาวะซึมเศร้า CES-D ฉบับแปลเป็นภาษาไทย ดวงใจ กษานติกุล และ คณะ⁽⁶⁹⁾ ได้นำมาใช้และนำไปทดสอบหาความเที่ยงตรง และ หาความเชื่อถือได้ โดยนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการพระนครจำนวน 30 คน อายุระหว่าง 18-25 ปี (กลุ่มที่มีสุขภาพจิตปกติ) และนำไปทดสอบกับผู้ป่วยโรคซึมเศร้าจำนวน 30 คน ที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยเดียวกัน พบว่าแบบทดสอบภาวะซึมเศร้ามีความเที่ยงตรงจริง โดยเกณฑ์เฉลี่ยของกลุ่มผู้ป่วยโรคซึมเศร้าสูงกว่านักศึกษา (กลุ่มที่มีสุขภาพจิตปกติ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0005 และหาความเชื่อถือได้โดยใช้วิธี Cronbach method พบว่า แบบทดสอบ CES-D มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .82

การหาความตรงตามโครงสร้าง(Content Validity)

นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เฉพาะ ส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การแพทย์ และจิตวิทยา ซึ่งมีความรู้ตรงกับเรื่องที่จะศึกษานี้ จำนวน 5 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวประกอบด้วย

1. ศาสตราจารย์นายแพทย์ เอนก อารีพรรค
ภาควิชาสูติ-นรีเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ศาสตราจารย์แพทย์หญิง สุวิทนา อารีพรรค
ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์แพทย์หญิง สุมณา ชมพูทวีป
ภาควิชาเภสัชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. อาจารย์ พวงสร้อย วรกุล
ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์ สุขเจริญ ตั้งวงศ์ไทย
ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อได้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านดังกล่าว ผู้วิจัย ได้นำแบบสัมภาษณ์พร้อมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้ มาพิจารณาพร้อมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

สำหรับแบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 4 นั้น นำมาจากแบบสัมภาษณ์ของ สมจิตร นครพานิช ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบวัดเหตุการณ์ความเครียดของโฮล์ม และ เรซ (Holmes and Rahe) นำมาปรับให้เหมาะสมกับผู้หญิงไทย และได้หาค่าความเที่ยงและความเชื่อมั่นแล้ว เท่ากับ .99

สำหรับแบบสัมภาษณ์ในส่วนที่ 5 ซึ่ง นางชนนารต วรรณพรศิริ เป็นผู้แปลนั้น เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน Brant and Weinert ได้หาค่าความตรงตามเนื้อหาและหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธี Test-retest ได้ค่าความเชื่อมั่น.93

สำหรับแบบสัมภาษณ์ ส่วนที่ 6 เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของสมาคมจิตแพทย์อเมริกาโดยใช้ cut-off score ที่ระดับ 16 หรือสูงกว่าขึ้นไป แบบทดสอบนี้มีค่า Sensitivity แบบทดสอบนี้มีค่า Sensitivity เท่ากับร้อยละ 16 ได้นำมาแปลเป็นไทยโดย ร.ศ. ดวงใจ กษานติกุล ได้นำไปทดสอบหาความเที่ยงตรงแล้ว

การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มประชากรที่ศึกษา จำนวน 30 คน

นำแบบสัมภาษณ์ มาหาความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Chronbach's Coefficiency)

ค่าความเที่ยง ส่วนที่ 3 ทศนคติต่อภาวะหมกประจําเดือน เท่ากับ .76

ค่าความเที่ยง ส่วนที่ 5 การสนับสนุนทางสังคม เท่ากับ .87

ค่าความเที่ยง ส่วนที่ 6 แบบวัดอารมณ์เศร้า เท่ากับ .87

สำหรับแบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 4 คือแบบวัดเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต ผู้วิจัยได้หาความเที่ยง โดยวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Coefficiency) ด้วยสูตรของคูเคอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .77

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

1. ขอนหนังสือจาก บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำหนังสือ จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขึ้นต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
3. เมื่อได้รับอนุมัติ ให้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ผู้วิจัยได้เข้าพบ หัวหน้าหน่วย และหัวหน้าพยาบาลประจำหน่วยคลินิกวัยหมกประจําเดือน หัวหน้าแผนกโลหิตวิทยา ของโรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ เพื่อชี้แจงรายละเอียดในการเก็บข้อมูลต่อไป
4. ขั้นตอนในการเก็บข้อมูลนั้นผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้
  - 4.1 แนะนำตัวกับผู้มารับบริการถึงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบ และการสัมภาษณ์
  - 4.2 ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของผู้มารับบริการ และหลังจากนั้นอธิบายขั้นตอนการทำแบบทดสอบในตอนที2 ตอนที่3 ตอนที่4 และเมื่อทำแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ในตอนที5 และ ตอนที่6ต่อไป
  - 4.3 หลังจากนั้นประมาณ 1 เดือน ผู้วิจัย ไปติดตามผลการตรวจระดับฮอร์โมนของผู้มารับบริการที่แผนกตรวจโลหิตต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS/PC วิเคราะห์ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

- ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative data) ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standart Deviation)

- ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative data) โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอเป็นตาราง

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

- ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ Chi-square test

- เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลโดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

- หาตัวทำนายอารมณ์เศร้าในสตรีวัยหมดประจำเดือน โดยการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย